

[Karlskov Jensen.]

gør langt ind i det parti, landbrugsministeren repræsenterer — at det skal betyde forøget bureaukrati. Det er netop for at undgå det, at jeg har peget på den mulighed.

Med hensyn til loven om frugt- og gartneriprodukter takker jeg for den ene oplysning, som landbrugsministeren gav nu, at disse producentsammenslutninger f. eks. kunne have den størrelse, at én af dem f. eks. var placeret øst for Store-Bælt.

Det siger allerede noget, for man har jo ikke vidst ude omkring, og man står ude omkring og ved ikke den dag i dag, om der skal være tale om amtssammenslutninger eller landsdelssammenslutninger eller landsammenslutninger; man ved bare, at der skal skabes nogle producentsammenslutninger, som får en betydende opgave og en betydende plads, men man ved ikke, hvordan de skal være. Og når man så samtidig — og det gør man — står midt i en omfattende omstrukturering, i en fusionering af de små eksisterende sammenslutninger, som jo både har varetaget produktion og salg på en lang række områder, som ikke omfattes af denne lovgivning, så er det, man er i tvivl, når man skal have gennemført disse ting i løbet af et par måneder; derfor er det på høje tid, vi får klarhed.

Jeg siger tak for tilsagnet fra landbrugsministeren om, at vi kan forhandle — sådan måtte jeg forstå det — om udvalgssammensætningen og en række af de andre spørgsmål. Jeg står uforstående over for, at landbrugsministeren kan mene, det er et spørgsmål, der ligesom lægges op i et for højt plan. Her er tale om en helt afgørende ændring i de forhold, vi har kendt igennem lange, lange tider, en helt afgørende ændring, der får en vældig indflydelse på landbrugets forhold, på gartneri- og havebrugets forhold, på vore økonomiske forhold, administrationsforhold, forhold til ministeriet osv. Det kan da ikke være rigtigt, at man mener, det ikke skal tages alvorligt, og at der ikke er god grund til at prøve på at få den bedst mulige formulering af de love, som bliver gældende på disse vigtige områder.

Erik Hansen (Nordj. amt): Jeg vil gerne takke landbrugsministeren for den beroligende bemærkning om, at ministeren daglig læser Skive Folkeblad. Det er for mig også

en garanti for, at ministeren i alt fald ikke påvirkes i en eller anden retning, som man kunne frygte var for ensidig.

Ministeren siger til mig, at kornfonden som sådan ophører med at eksistere; det er jeg vel vidende om, men det, jeg mere tænkte på, var, at man kunne lade de midler, som nu kommer ind i form af afgifter ved overgangsordningen, tilfalde de samme grupper, som tidligere fik støtte, fik gavn af kornfonden.

Jeg vil også gerne nævne en anden ting, som er rejst nu; ikke mindst hr. H. C. Toft, forstod jeg næsten frygtede, at det kunne gå ud over nattesøvnen i flere dage, hvis man virkelig skulle tage det alvorligt, jeg sagde om, at når der skal fastsættes bestemmelser i henhold til § 4 om betaling af afgifter af landbrugsvarer, der fremstilles her i landet — en bemyndigelse til ministeren, som kan udøves efter indstilling fra det udvalg, vi har omtalt — ville jeg da formode, at det her drejede sig om hele spektret af varer, som fremstilles, og ikke bare færdigvaren, som vi aktuelt tænker på, den, som går fra produktionsleddet; jeg tog alle dele med, også alle dele af råstoffet. Så vidt jeg er orienteret, har man f. eks. i Frankrig en afgift på korn, og det vil sige, at hvis udvalget kommer med en indstilling om korn, er det altså også en af de ting, som kan tages med, når man skal forsøge at lægge en afgift på en eller anden ting for at skaffe midler til helheden.

Jeg vil gerne i øvrigt sige til hr. Karlskov Jensen i forbindelse med vor diskussion om, hvad Aktuelt har skrevet, og i hvilket omfang ministeren har rettet sig efter Aktuelt manende skrift, at så vidt jeg er orienteret, har man faktisk ikke i andre fællesmarkedslande en tilsvarende ordning som den, vi havde tidligere her i landet, altså hvor det decideret lå hos producentorganisationerne, decideret lå hos landbrugets egne organer.

Jeg vil gerne føje til, at ministeren i sin fremsættelsestale for så vidt kom med mange argumenter for, at det burde ligge i landbrugsministeriet. Vi kan da også tage op til en drøftelse i udvalget, i hvilket omfang det skal ligge i landbrugsministeriet, eller i hvilket omfang det eventuelt skal ligge andre steder. Indtil videre må jeg sige, at jeg hælder mest til den anskuelse, at den afgørelse, som er truffet, i hvert fald foreløbig, i dette lovforslag, at det skal ligge dels i